

мрж — и ты не ще да поронишь нито сълзж връхъ гробъ-
тъ на горкж-тж Невѣнкж., — Ахъ! Защо ли най-нѣжна-та,
най-пламенна-та изъ страсти-тѣ ся ражда всякога съсъ
скърбность? Има ли нѣкой залюбенъ да не въздыша? има
ли нѣкой залюбенъ да не тѣжи въ първы-тѣ дни на своѣж-
тж страсть, като мысли че взаимно го не обычатъ?

На четвъртый день Невѣнка пакъ отишла въ черковж
безъ да гледа на слабость-тж си и на лютый мразъ, ни
на това дѣто баща ѝ като гледалъ, че блѣдность-та на
лице-то ѝ стигнала вече на връхъ-тѣ, молил ѝх да ся
прибере въ тремъ-тѣ си и да не излиза на възъ въ таквыж
врѣмена; но прѣди да има ощо другъ нѣкой въ черковж
хубавица-та стояла на свое-то мѣсто, и гледала на врата-
та: влѣзжалъ пхрвый человекъ . . . не е той! влѣзжалъ
вторый, . . . не е той! влѣзжалъ и третій и четвъртый,
все не е той! влѣзжалъ петыйтъ, и вси-тѣ жилкы на
Невѣнкж затреперали — ето го! този хубавецъ на кого-
то образъ му былъ за всякога напечатенъ въдушж-тж ѝ,
и отъ силно вжтрѣшно влѣтнѣне едва не паднала, — тя ся
опрѣла о рамо-то на помайчимж си, която всякога стояла
до неѣж. Непознайникъ-тѣ ся поклонилъ на всякадѣ, а на
Невѣнка по низко и почително отъ колко-то на други;
тъмна блѣдность ся изображала и на негово-то лице, но
очи-тѣ му блистали по-свѣтло отъ напрѣдъ, той гледалъ
почти непрѣстанно на хубавж-тж Невѣнкж (която отъ нѣ-
жнхъ чувства станала по-прѣлестна) и въздышаль толкожъ
неприпазвано, щото тя забѣлѣжила движеніе-то на гърды-
тѣ му, и безъ мысли на своѣж-тж скромность угадила при-
чинж-тж. Любовь-та съживенна отъ надѣждж завчасъ вчер-
вила Невѣнкыны-тѣ бузы, — любовь-та блистала въ нейный
погледъ, любовь-та трепкала въ сърце-то ѝ, любовь-та по-
дигала рѣкж-тж ѝ да ся кръсти и часъ-тѣ на молитвы-тѣ
былъ за неѣж една блаженна минута. Всичкы трѣгнали да
излизать изъ черковж, и тя излѣзшла подиръ всички и съ